

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Razdelitev narodnega dela.

Izmed najvažnejših načel v narodnem gospodarstvu je ono o razdelitvi dela, katere posledek je zopet združeno delo. To načelo se vse premalo uvažuje pri narodnem našem delu, bodisi zgolj političnem, bodisi strogo kulturnem. Uvaževati pa je bodemo morali, ako se bodemo hoteli uspešno v bran postaviti neprijateljem narodnega našega napredka, starim in novim, ako bodemo hoteli na nivó drugih narodov povzdigniti narodno našo kulturo. Prišli so v dežel kritični časi, naskakujejo se narodne naše pozicije od strani, od katere bi napada še pred desetimi leti niti v sanjah ne bili pričakovali in zategadelj treba je narodni stranki zlasti na Kranjskem tesne, najtesnejše narodne organizacije. Temelj tej organizaciji položili smo, ko se ni dal več utajiti nesrečni razdor v narodnem taboru, z ustanovitvijo „Slovenskega društva“. V Ljubljani, kjer neposredno deluje društvena centrala, smo v tej organizaciji tudi že dosegli lepih uspehov, kakoršnih bi neorganizovani izvestno ne bili. Drugače pa je po deželi navzlic vsemu rodoljubnemu trudu posameznikov. Društvo je s početka upalo, da bodo jasne in poštene tendencije njegove odprle marsikomu oči in da bo potem prenehala vsaj očitna protigagitacija zoper stranko, čije jedini greh je njen neskaljen star slovenski program. Toda zaman je gradilo društvo zlate mostove narodnim disidentom; pričela se je zoper nas strastna protigagitacija po društvu, katero ima svoje naravne emisarje, prostovoljne in neprostovoljne, po celi deželi in kateremu je z redkimi izjemami vsak farovž naravna lokalija. Pričela se je zoper narodne naprednjake prava križarska vojska in uporabljajo se zoper nas sredstva, kakoršnih bi se sramovali najzagrizenejši naši narodni nasprotniki. Kaj čuda, da taki organizaciji, takemu navalu niso mogli biti in niso kos posamezniki in vrh tega še redko sejani poverjeniki „Slovenskega društva“. Prehudo breme naložili smo posameznikom, razdeliti se mora delo. Posameznik, in naj bo še tako delaven in ugleden mož, nikdar ne more imeti na maso tistega upliva, nikdar ne more tako agilno izvršiti naloge, kakor stori to lahko združi-

tev t. j. odbor, obstoječ iz več takih rodoljubov. V tem pogledu reformovati bo torej treba po našem mnenju društvena pravila „Slovenskega društva“ ter organizovati po deželi iz zanesljivih mož lokalne odbore, razdeliti bo treba delo, ako hočemo zabraniti, da nas ne bode zasul vedno naraščajoči plaz narodnega indiferentizma, da ne rabimo hujše besede. Bogu bodi potoženo, da nam je na to stran in za boj zoper nekdanje svoje sobojevnike treba združitve vseh sil.

Zoper isto načelo pa smo grešili dosihdob tudi pri vršitvi kulturnega našega dela. Skoro povsod, Ljubljano ne izvzemši, sloni breme vsega socijalnega in društvenega delovanja na ramenih vedno istih, maloštevilnih oseb, na ramenih posameznikov. V odborih čitalnic, bralnih in pevskih društev, podružnic sv. Cirila in Metoda itd. naletavamo vedno na iste moze, k vsem javnim nastopom silimo vedno jedne in iste požrtvovalne osebe, češ: ti si že tu in tam, ti si že vaju, pa še to prevzemi in stori. Pri večjih narodnih slavnostih vidimo do malega vedno iste obraze, poslušamo vedno iste govornike in tudi na nabiranih polah ponavljajo se vedno ista imena preobremenjenih posameznikov. Ako pomislimo, da imajo ti moze tudi stanovskih dolžnostij, da so vrh tega do malih izjem tudi še politično delavni, potem je pač umevno, da se preobilo naloženemu jim narodnemu delu večinoma ne morejo odzvati tako, kakor bi radi. Ultra posse nemo tenetur! Naravna posledica temu je, da se narodna društva ne vglobé in ne morejo vglobiti v svojo nalogo, v svoj delokrog tako, kakor bi bilo za vsestranski razvoj našega kulturnega življenja potrebno. Od tod v prvi vrsti iz raznih krajev prihajajoče in vedno ponavljajoče se pritožbe, da ta in ona čitalnica obstojale še po imenu in da spimarsikatera podružnica naše uboge šolske družbe, katera je našla prokletstvo tam, kjer je iskala blagoslova. Decentralizacije in razdelitve dela tudi na tem polji dalje ne moremo in ne smemo pogrešati. V to svrhu pa je treba pozitivnega dela vsakega narodnega moža in vsake narodne žene. Vsakdo izvoli naj si delokrog, izbere naj si narodno društvo, katero naj-

bolje ugaja njegovemu duševnemu nagnjenju, njegovemu mišljenju. V prid in korist tega društva osredotoči naj vse svoje sile, zanj naj deluje s svojimi najboljšimi močmi, ostalo polje pa naj prepusti drugim. Na ta način se bo čisto naravno razdelilo narodno delo mej posameznike po naravnem poklicu in nagnjenju, na ta način zaprečili bodemo preobložbo posameznikov, združili bodemo v vsakem društvu moči, posvečene le njemu ter omogočili tako vsem društvom intenzivno delovanje. Ob sebi umevno je, da ta načrt ne more veljati za one postojanke ob periferiji, kjer nedostaja še za razdelitev dela potrebnih močij, a takih krajev je, hvala Bogu, že malo in vedno manj jih bo, ako se v razdelitev dela združijo povsod vse narodne moči. Nikdo naj se ne odtegne, vsakdo je poklican, da sodeluje za blagor in bodočnost naroda. Združimo se v razdelitvi narodnega dela, organizujmo se za pozitivno delo in mož pri možu stojmo za brambo dosedanjih narodnih naših pridobitev.

Slovenski glasovi.

Zadnja „Edinost“ priobčuje pod zaglavjem „Važnost — nujnost“ daljši članek, v katerem še jedenkrat sega nazaj na zgodovino slovenskega katoliškega shoda povdarjajoč, „da katoliški shod ni postal to, kar smo pričakovali o njem — kristalizujoča točka vsemu narodu slovenskemu, — ampak povod novim srditim preprirom“, to pa po krivdi nekaternikov, „ki so se na shodu v svoji drznosti usilili na odlična mesta, na koja ne sodijo zbog svoje kakovosti politične“ in katerim je bilo le do tega, „da zanetijo obči zubelj, pri katerem hoté peči svojo privatno klobasico.“ Oziraje se potem na znano, od nas že priobčeno rodoljubno izjavo primasa Vaszary-ja, završuje „Edinost“ svoj članek nastopno:

„Glede važnosti je seveda sv. Cerkev na prvem mestu, glede nujnosti obrambe pa se primas ogerski odločno postavlja na stran národa. Delajmo tudi mi tako! Ne prepirajmo se o tem, je-li vera ali národnost važnejša. Tega prepira ni treba mej nami, ker postavljamo vsi vero na prvo mesto, kolikor se dostaje važnosti. Kar se pa dostaje nujnosti obrambe, pa moramo postaviti

LISTEK.

Dve seji.

Izvirna peklenska humoreska. Spisal Sâmo.

(Dalje.)

„Filistri“, pouči me Grlohlad, „so ljudje, ki ne zahajajo nikoli v biblijoteko.“

„Tedaj si bil tudi ti jedenkrat filister.“

„Žalostno, toda resnično!“ Od rojstva sem do drugega polletja, reci 17 semestrov. Ali s pravičnim ponosom lahko izjavim, da sem popravil velikansko zamudo svojo v teku ostalih sedemnajstih polletij skôro do malega, ker hodim jako intenzivno v biblijoteko.

Takó sva se menila. Modrost mi je šla tako hudó v glavo, da sem kar čutil, kako postajam pameten. — Opoludne sva šla kosit, potem pa hitro zopet v knjižnico. Proti večeru mi je bila glava vsa težka od trudapolnega pouka. Od dolgega sedenja so nama otrpnile noge, tako da nisva, ven prišedši, nič več hodila naravnost, temveč po ovinkih. Zlasti moj tovariš se je oprezno ogibal vseh bližnic in se vedno lovil okolu mene. Noge so mu bile težke,

kako tudi ne, saj je imel, kakor je sam trdil, več v peti, nego drugi v glavi. — Prideva na „Ring“. Medicinca zanese v neznanih kurvah na levo. Tam je lep ljudski vrt. Ob njegovi železni ograji sva telovadila jako uspešno naprej. Pomisliti morate namreč, gospoda moja, da je bila tisti dan velika megla na Dunaji in pa potres, da malo takih. Vse hiše, vsi spomeniki so se vrteli kakor ponoreli, da se mi je v glavi skôro zmešalo. Vender naju dveh ni zadela nikakršna nesreča, da, medicinec se je celo smejal in mi prijateljski zaupal, da je že toliko in tolikokrat gledal, kakó plešejo zgradbe čardaš. Ugledala sva klop in veslala v pogumnih kolobarjih do nje. Malo sva počivala; megla je nekoliko ginevala, tudi potres je malce ponehal. Ko nama je odleglo, odrinila sva zopet od klopi. Grlohlad je bil namreč preverjen, da za danes nikakor še nisva storila svojih dolžnostij. Bil je jako dobre volje, mahal s palico, in luni osle kazal. Prišla sva, vsa ukaželjna, naposled v knjižnico, ki se je močno razločevala od drugih. Od tu se je začelo tudi trpljenje moje, skraja bolj fizično, potem pa moralčno.

V največji in najlepši sobi te biblijoteke je bil postavljen prestol z mično izdelano mizico, nekako katedru podobno. Tu je kraljevalo lepo dekle,

okolo katere so se smijali in pogovarjali mladi ljudje. Sredi sobe postavljene so bile dolge mize z zelenim suknom prevlečene. Ob teh mizah sta se naslanjala po dva z dolgimi palicami in suvala ž njimi kroglice, da so letele na vse strani. Ako so se zadele vse tri, je bil oni, ki je sunil, vesel, drugi pa žalosten, ako ne, pa narobe. Takó sta se kregala ves čas drug drugega. Čudom sem se čudil, da se ne stepeta, ko imata vender tolikanj pripravne palice.

K jedni teh dvojic stopi medicinec. Tudi njega je silno kačilo, ako se kroglice niso našle druga drugo, zato je časih z roko pomagal. Ali s tem igralca nikakor nista zadovoljna, in gotovo bi bil nastal velik spor, da ni prinesel stoprav v tem trenutku natakara piva. Pila sva potem pa se je izmislil Grlohlad, naj tudi midva poskusiva „karambol“, kakor je dejal.

„Ne znam, ljubi moj!“ ga prosim.

„Lej ga tepca, se boš pa naučil!“

Moral sem. Učil me je; toda odkritosrčno povem, da pri „a b c“ nisem bil toliko tepen niti pri „jedenkrat jedna“, kakor pri tej igri. Kakor nisem prav zadel, brž sem jo dobil po glavi. Da bi bil bolj varen, dejal sem si svoj cilinder na glavo, in ta je grozno trpel. Zató sem bil prav vesel, ko je

vero, narodnost in domovino v jedno in isto vrsto: kjer je nevarnost največja, tam treba da priskočimo vsi, brez razločka stanu.

Kar se pa dostaja nujnosti obrambe — ne važnosti — je danes narodnost na prvem mestu. Gonilna moč v tem stoletju je narodnostna ideja, to se naglašuje vse vprek. Ta ideja je toli silna, da je združila, kar se je še pred kratkim videlo nezdržljivo: male države nemške, nasičene s separatističnim duhom; ta ideja je združila Italijo v zlic ogromnim zaprekam. Kar ni v Italiji zmogel meč, zmogla je narodnostna ideja. S tem nočemo proslavljati nikogar, ampak le konstatujemo zgodovinski faktum, kakor ga je konstatoval gospod Luka Svetec, kar se mu je pa, kakor vidimo, slabo izplačalo.

Narodnostna ideja je tolika moralna sila, da je ne sme prezirati ali bagatelizovati pameten in praktičen politik. Zapomnite si to, vi pripovedniki narodne brezbriznosti! Ali pa želite morda samo mej Slovenci take brezbriznosti? Potem ste sojeni.

Posnemajmo torej primasa ogerskega, ki skrbi za svojo Cerkev, a se poleg tega boji tudi za svoj narod! Ravnajmo se po njega nauku in bodimo strpljivi mej seboj!

Pred vsem pa, ne zamenjajmo pojmov važnosti in nujnosti!

Česa se imamo nadejati od prijateljstva in pomoči nemških konservativcev, o tem nas poučuje zadnja številka „Südsteirische Post“, ki z izvenredno in zares hvalevredno odločnostjo odklanja skromno zahtevo teh „zaveznikov Slovenstva“, da naj se tudi mi kolikor toliko odpovemo — nacionalizmu, ker je na kvar katolicizmu. Kake čudne grehe očitajo nemški konservativci slovenskemu katoliškemu shodu, blagovolijo naj posneti naši čitatelji iz nastopnega odstavka v članku Mariborskega glasila: „Od strani nemških konservativcev se slovenski duhovščini ne redko očita, da je preveč narodna. Tudi glede katoliškega shoda Ljubljanskega, ki je ostal, kar se tiče narodnih zahtev, v mejah najskrajnejše zmernosti, izraža se „Kärnthner Volksblatt“, da se je preveč približal narodnjakom ter s tem podal liberalizmu vsaj prst; bati se je pa, da bo liberalizem zgrabil celo roko. Iz tega — tako potem nadaljuje „Südst. Post“ — „razvidimo, da ima nemških konservativcev, kateri se nikakor ne morejo misliti v naš položaj. Njim je lahko govoriti: Ignorirajte nacionalizem ter pobijajte ga, kakor to storimo mi!“ Pri „Kärnthner Volksblattu“ menda ne čitajo slovenskih listov, kajti inace bi izvestno več hvale vedeli osnovelem katoliškega shoda Ljubljanskega.

„Novice“ v svoji zadnji številki mirno in stvarno razmotrivajo vprašanje verske šole v Sloveniji, naglašujoč, da nam zlasti predloga Lichtensteinevega ni bilo moči sprejeti, ker je ne glede na vse drugo, podal deželni zbor v šolskih zadevah veliko večji delokrog. „Baš to je pa tista točka“ — tako „Novice“ — „zaradi katere slovenski zastopniki niso mogli biti za ta predlog. Vsako razširjenje pravic deželnih zborov v šolskem oziru bi bilo nam Slovincem v škodo. Pomisliti je treba, kako bi šole uredili istrski, koroški in štajerski deželni zbori, ko bi v tej stvari imeli kako

vstopila nova družba gospodov, mej njimi dva častnika. Medicinac je takoj zatulil „Abmarquieren“, pustil zeleni stroj in povabil jecljajoč vse nove prišlece k naši mizici. Pozdravljaj jih je v dolgem govoru, na konci pa izjavil, da stavi 10 steklenic šampanjca, da nese nočjo debelega posestnika biblioteke „štupa ramo“ okolo in okolo „Ringa.“

Vse se mu je smejalo.

On pa je delal resen obraz, in ker ni hotel nikdo z njim staviti, udaril je jezno ob mizo in slovesno izjavil, da so vsi „petrolerji“. Ta beseda je imela velika uspešnost. Hipoma so skočili vsi nanj. V kratkem je bil na hladnem, ne da bi bil storil koraka. Meni so poslali brevi manu po istem potu. Tudi jaz sem meril zrak in padel, kakor kazeno na grešnika, baš na svojega Grlohlada. „Ti si kriv, da so naju vrgli ven, ti hudič ti! Čakaj no!“ se zadržere in me jame na vso moč pretepati... Tisti čas so mi pokale vse kosti. Koliko sem takrat prestal, tega, gospoda moja, ne morem popisati. Težko sem dihal in v glavi se mi je vrtelo. Oh, da sem moral iz pekla! Konečno se je medicinac naveličal; sprijaznila sva se zopet in v lepi slogi sva sklenila, da pojdeva domov. (Dalje prih.)

odločilno besedo. Še sedaj, ko je delokrog deželnim zborom v šolskih zadevah jako ozek, ti deželni zbori silno ovirajo razvoj slovenskega šolstva. Iz tega je razvidno, da noben pravi slovenski zastopnik ni mogel glasovati za ta predlog in ga tudi ni mogel podpisati, če ni hotel prevzeti žalostne vloge grobokopa Slovenstva na Koroškem, Štajerskem in v Istri.“ Sicer se „Novicam“ vidi potrebna preosnova našega šolstva v verskem obziru, povdarja pa list, da moramo gledati, da si pri tej preosnovi zagotovimo tudi svoje narodne pravice, češ, „če zamudimo to priložnost, smo izgubljeni, kajti bati se je, da nas nemški konservativci ne bodo več tako verno podpirali, kadar jedenkrat dosežejo glavni cilj svojih želja

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. septembra.

Mladočeška adresa.

Veleposestniki in Staročehi odklonili so definitivno vsako sodelovanje pri adresi, katero mislijo nasvetovati Mladočehi. Češki listi pretresajo to stvar jako temeljito. Glasila Staročehov trdijo, da je nasvet, poslati cesarju addresso, le past, v katero so hoteli Mladočehi ujeti druge češke stranke. Narod želi jedinstvo in sloge, a ta je le mogoča, če se natančno določi program in taktika, kar se bode zgodilo na shodu vseh čeških poslancev. — „Narodni Listy“ vprašujejo, kdaj se bode veleposestnikom in Staročehom primerno videlo prositi vladarja varstva za češko državno pravo. — Kmetska stranka, katero vodi Alfonz Štastni, je tudi zoper addresso, ker sedaj še nič ni pripravljenega za odpor. Adresa bodi ultimatum naroda na vlado in če bi je vlada ne uvaževala, morala bi si začeti taka opozicija, kakršne še ni bilo, v Avstriji. Za to pa narod še ni pripravljen in zategadelj bi bila adresa neumestna.

Državnozborna volitev na Moravi.

V Boškoviškem okraju, katerega je doslej zastopal baron Pražak, kandidujejo Mladočehi svojega vodjo dra. Tučeka. Staročehi doslej niso imeli niti kandidata, in se šele v zadnji uri zjedini za posestnika Slouko, ki je v tem okraju znan. Splošno se sodi, da bode zmagal mladočeški kandidat.

Grof Albert Appony

stopil je predvčerajšnjim pred svoje volilce v Jasberenyiju, da jim poroča o svojem parlamentarnem delovanju in jim pojasni važnejše politične dogodbe. Glede krstnih matic, radi katerih je bilo že toliko prepira, izrekel se je Appony zato, da se reši stvar na podlagi sedanjih zakonov, ker potem deloma civilnih krstnih matic težko, da bode kaj doseči. Verska svoboda in od države urejeno zakonsko pravo mogla bi največ koristiti, da se naredi konec cerkveno-političnim homatijam. Velika nevarnost za prevlado madjarskega elementa je narodnostno gibanje, katero rase vse bolj in bolj. Največja krivda zadene vlado, ker je tirala politiko, ki je končno narodnosti morala prisiliti do odpora. — Financijelno stanje države se je nekoliko zboljšalo, nikakor pa ni tako ugodno, kakor trdi vlada. Appony zmatra demonstracijo za Kossutha kot opravičene, češ, da izvirajo iz hvaležnosti naroda, ker je on prouzročil, da se je zvršila velika socialna in politična prememba na Ogerskem. Z demonstracijami za Kossutha se ne žali udanost za kralja, ker ni prekoračila meje pijetete. — Takšne nazore imajo celo odlični madjarski politiki.

Vnanje države.

Grška in Bolgarska.

Grški minister vnanjih rečij poslal je vsem zastopnikom Grškim okrožnic, v kateri protestuje zoper naredbo bolgarske vlade, ki je ukazala zapreti vse grške šole na Bolgarskem. V okrožnici trdi minister, da je bolgarska vlada s svojo naredbo prekršila določbe Berolinske pogodbe in poznejšjo obljubo, kakor tudi organični statut za vzhodno Rumelijo, s katerim je bilo vsem narodnostim zagotovljena pravica, negovati svoj jezik v šolah. Minister naroča diplomatskim zastopnikom, naj pri velesilah intervirajo v tem zmislu.

Francoski royalisti.

Ze včeraj smo javili, da se je v Parizu vršil banket royalistov, na katerem se je grof d'Haussenville izrekel zoper papeža, ki je zabteval, naj se francoski klerikalci oklenejo republike. Naglašal je, da zmatra republiko za inkarnacijo brezveststva in da ni hujše bolezni, kakor če dá oče svojemu sinu svet, katerega ta ne more uvaževati. Pokorni smo v verskih rečeh — rekel je grof d'Haussenville — ali meščanske in častne stvari so nedotakljive in v teh si ne damo ukazovati. — Francoski klerikalci torej ne priznavajo v političnih rečeh niti papeža kot avtoriteto, v nas pa naj priznamo — škofo!

Mejnaroden delavski shod

vršil se je te dni v Marsilji. Zastopani so bili razen francoskih delavcev tudi inozemski socialisti. Nemški državni posl. Liebknecht pozdravil je zborovalce v

imenu nemških socialistov, trdeč, da široki potok prelite krvi ne more razdružiti brate, strmeče za jednim in istim ciljem. Socialisti ne pripoznavajo nikakršne narodnosti, oni poznajo samo dva naroda, narod bogatašev in narod proletarcev. Kri, ki je tekla l. 1870., prelivali so sovražniki socialistov, ti ne priznavajo nikomur pravice govoriti in vojskovati se v imenu naroda.

Angleški radikalci,

oziroma njihov vodja Labouchère kažejo iz razočaranja izvirajočo nezadovoljnost. Labouchère postal bi bil rad minister, a ker se mu to ni posrečilo, dela Gladstoneu male sitnosti. Nezadovoljen je zlasti z vnanjo politiko in neprestano tirja, da se premeni nje pravec. A tudi z bodočim home rule-zakonom ni zadovoljen nego zahteva, da se najstvar uredi tako, da irski poslanci v skupnem parlamentu, o rečeh, katere se tičejo drugih delov države in ne Irske, ne bodo smeli niti govoriti niti glasovati. To tirjatev podpirajo tudi konservativci, nadeje se, da bode to vsaj nekoliko omejilo irski upliv.

Dopisi.

Iz Pazina, 22. septembra. [Izv. dop.] O priložnosti lanskih državnozbornih volitev in tudi nekaj časa za tem zapirali so v poreškem političnem okraju po nalogu znanega Elluschea a. c. kr. orožniki vsacega hrvatskega kmeta, kateri se je upal izven svoje hiše pozdraviti svojega soseda z besedo „živio“.

Dotični kmetje bili so takoj odvedeni v zapor in potem od c. kr. okrajnega glavarstva poreškega na podlagi §. 11 ces. nar. 20. aprila 1854. obsojeni na dva do pet dnij zapora, češ, da živio-klici moté javni mir.

Takó se postopa v Poreču, kjer se ima opraviti „samó“ s hrvatskimi kmeti.

Poglejmo sedaj, kako postopa c. kr. politična oblast v sosednem pazinskem okraju, kedar bi se imelo kaznovati ljubljence naše vlade, neodrešene Lahe in Lahone.

Znano je, da so se zadnje dneve prošlega meseca dogodili v Pazinu nenavadno sramotni izgrede, pri katerih so tukajšnji lahonski „omikanci“ na škandalozen način pronasledovali Hrvate z živžiganjem in tulenjem skozi mesto in jih obsipavali s psovskami kakor „porchi croati“ in sličnimi.

In kakor da ne bi to zadostovalo, metali so celo krompir in kamenje za njimi.

Pričakovalo bi se, da bode c. kr. politična oblast takoj vso stvar preiskovala in krivce kaznovala.

No priljubljeni naš glavar vitez Schwarz ne smatra one nezasižane izgrede za škandal in za motenje javnega miru, kajti še isti dan izjavil je na dotična vprašanja, da on nikakor ne kani postopati proti izgredu, in dostavil je celó, da bi bilo najbolje, ako bi se vso stvar zamolčalo in potlačilo!

Po našem mestu širi se celó glas, da je naš uzorni okrajni glavar takoj drugi dan naložil orožnikom, da v svojem poročilu ne smejo imenovati osebe, katere so se udeleževale škandala.

Mi ne vemo, koliko je na tej stvari resnice; značajno pa je vsekakor, da se je tak glas mogel sploh raznesti in da se mu tukaj tudi veruje.

Junaška dela našega viteza na Kranjskem znana so daleč okrog; ne razumemo za to, kako je visoka naša, nad strankami stoječa vlada mogla poslati uradnika, kateri je že tolikokrat pokazal, da sta mu nepristranost in vladanje sebe samega neznani besedi, v kraj, kjer mu je nemogoče, obema narodnostima pravičen in nepristranski ostati, ker ga z zastopniki in voditelji jedne, t. j. laške stranke spajajo vezi prijateljstva in sorodstva.

Vitez Schwarz je bil namreč od mladih let sem vzgojen v Pazinu mej tukajšnjimi „šiori“, sorodniki njegove žene živé še danes v tem mestu. Je-li potem čudo, ako ne želi naš vitez svojim prijateljem napravljati neprijetnosti?

Radovedni pa smo, koliko časa bode visoka vlada to čudno igro mirno gledala, in kaj porekó k temu naši poslanci.

Domače stvari.

— (Izjava.) V soboto omenili smo, da sta se izdali svojetasno na Kranjsko duhovščino dve okrožnici zoper naš list. Od kompetentne strani nismo prejeli nobenega popravka, pač pa je izzvala napominana naša vest strasten dementi v včerajšnjem „Slovincu“, v katerem se nam očita „debela laž“. Na to mi danes jednostavno izjavljamo, da ne prekličemo ne pičice svoje dotične trditve, katere resničnost bo-

demo lahko, akonas kompetentna oblast v to prisili, dokazali tudi pred sodiščem. To bodi na tem mestu ves naš odgovor „Slovenca“. Na njegove psovke in zavijanja ne bomo odgovarjali, ker mu nečemo slediti na polje pouličnih surovosti in žurnalističnega banditstva; z resno in dostojno besedo pa se takim ljudem pride tako malo do konca, kakor oni ženski, ki je že utaplja joča se še vedno migala in kazala, da se trava — striže. —

— (Deželni zbor kranjski) zaključil je danes svoje kratko zasedanje. Kakor vsako leto, bila je obširna debata pri zadnji točki dnevnega reda, pri proračunu deželnega zaklada, ko se je prej precej hitro rešil ostali del dnevnega reda, proračun gledališkega zaklada in rešitev raznovrstnih prošenj. Gledé na ugodni uspeh, ki se je dosegel pri dražbi gledaliških lož, dovolilo se je „Dram. društvu“ podpora 1000 gld., nemškemu gledal. vodji 1000 gld. in vsakemu še 500 gld. izredne podpore za sezono 1892/93. Za izredno marljivost, katero so pokazali pri stavbi dež. gledališča, dovolile so se nagrade: Gosp. dež. inženjerju Hraskemu 600 gld., g. arhitektu Hrubemu 200 gld., g. gledal. mojstru Bittnerju 50 gld. Nekoliko debate je bilo pri točki o pravilnem planinskem gospodarstvu, o kateri so govorili poslanci Povše, Mesár, baron Schwegel, Murnik in Krsnik. Za spomenik bitke pri Custozzi dovolilo se je 200 goldinarjev. Obširna in deloma živahna in burna je bila glavna debata pri proračunu deželne zaklade. Jako temeljito in izborno govorila sta posl. Hribar in dr. Tavčar, katerih govora bomo prijavili obširno. Poleg tega, da sta ožigovala mnoge nedostatke, ki se kažejo v javnem našem političnem življenju, izrekla sta neustrašeno svoje mnenje o žalostnih pojavih klerikalne knezoškofa Missie stranke iz zadnjih dni. Živo odobravanje občinstva kazalo je, da sta pogodila pravo. Da sta posl. Žitnik in Klun branila svojo stranko in glavo njeno, četudi ne prav srečno, razume se ob sebi. Baron Winkler skušal je zagovarjati vlado, baron Schwegel pa postopanje nemške levice. Jutranja seja trajala je od polu 10. ure dopoludne do 2. ure popoldne, potem se nadaljevala ob 4. uri. V popoldanski seji govoril je prav srečno poročevalec Šuklje, čegar besedam so opetovano pritjevali poslanci napredne stranke in občinstvo. Dobro označil je prizadeve klerikalne stranke in potrebo, da se združi vse posvetno razumništvo slovensko v oran proti nasilstvu, katero smo doživeli zadnje dni. Zbor se je zaključil z običajnimi govori in trikratnimi Slava- in Hochklici presvetlemu cesarju. Obširno poročilo jutri.

— (Odbor za priredbo slovesnega banketa na čast Luku Svetcu) razpošilja naslednje vabilo: Minuli so dnevi slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani. Žalibog, da se je katoliški shod postavil na neko skrajno stališče, katero nas ne more dovesti do toliko zaželjene sprave. Ravno nasprotno, še poostril je razglasje mej slovenskima strankama. Z obžalovanjem moramo konstatovati, da je katoliški shod in njegov pripravljalni odbor proti uzorni naši družbi sv. Cirila in Metoda in v zvezi z njo proti našemu starosti narodnemu poslancu gosp. Luki Svetcu-u postopal na način, kateri je moral užaliti njega in vsacega rodoljuba. Ljubljanski rodoljubi so torej sklenili prirediti gosp. Luki Svetcu na čast v nedeljo dne 9. oktobra 1892 ob polu 2. uri popoldne v prostorih starega strelišča v Ljubljani slovesen banket, s katerim hočemo izjaviti, da se popolnoma slažemo s svojim v borbi za narodne koristi osivelim prvakom in vernim nositeljem neskaljenega sporočila dr. Bleiweisovega na svoj narod, — da visoko cenimo našo vzvišeno, za naš narodni obstanek toliko potrebno in zaslužno družbo sv. Cirila in Metoda, — in da smo nasproti skrajnostim, izjavljenim na katoliškem shodu, složen in jedin narod, kateri ne glede na stan in nebiatvene dosedanje razlike v mišljenju odslej hoče hoditi jedno pot in s združenimi močmi dosežati skupni naš smoter. Vabimo torej odlične rodoljube iz vseh pokrajin, da se ne strašijo truda in stroškov in se udeležijo te predbežne izjave združene narodne stranke. Prosimo, da se blagovolé rodoljubi mej seboj dogovorijo o udeležbi ter da se najdalje do 5. oktobra 1892 naznani število udeležencev. V Ljubljani, dne 16. septembra 1892. Pristavlja se, da se vabila niso mogla doposlati vsakemu posameznemu ter se prosi, da se negledé na to, ali je kdo vabilo prejel ali ne, javi sam ali v družbi

z drugimi za vdeležbo. Opozarja se tudi še na to, da bode dne 9. oktobra zvečer v novem deželnem gledališču slovenska predstava.

— (Vitez Waser,) predsednik višjemu deželnemu sodišču v Gradci, uložil je dne 25. t. m. prošnjo za umirovljenje. Pozdravlja je z zadoščenjem to vest, želimo gospodu vitez, da bi še dolgo let užival svojo toli zaslužno pokojnino.

— (Slovensko gledališče.) Dne 29. t. m. otvori Dramatično društvo deželno gledališče. Otvoritvena predstava bode slavnostna. Deželno gledališče otvori se z ouverturo iz Glinkove opere: „Ruslan in Ljudmila“, ki jo svira vojaški orkester; potem govori g. Ig. Borštnik „Prolog“, ki ga je za otvoritev zložil naš pesnik g. Anton Funtek; dalje bode „Alegorija“ po načrtu g. ravnatelja Ivana Šubica in konečno se bode predstavljala tragedija „Veronika Deseniška“, ki jo je po Jurčiču predelal za gledališče g. Ig. Borštnik. Krasne viteške kostume dobilo je Dramatično društvo od „Narodnega divadla“ v Pragi in nekoliko tudi od deželnega gledališča v Zagrebu. Nove krasne dekoracije za rečeno tragedijo napravila sta c. kr. dvornagledališka slikarja J. Kautský in Rottonara na Dunaju; rekvizite sta dala založnika Slovenskega gledališča brata Bittnerja in strojni del vodi strojni mojster g. Vekoslav Bittner. — Začetek otvoritvene predstave bode izimno točno ob 7. uri zvečer in je želeti v interesu predstave, da slavno občinstvo pravočasno posede sedeže, ker se mej dejanji ustop ne dovoljuje. Radi obilnih stroškov so cene za prvo predstavo zvišane.

— („Prolog“) ki ga je nalašč za otvoritev deželnega gledališča zložil g. Anton Funtek, je sam na sebi krasno delo. Pesnik se ozira na celo preteklo dramatiško dobo slovensko, postoji pri pogledu na sedanjost in se konečno ozre tudi v bodočnost, ki bode brez dvojbe lepša za slovensko dramatik. Dramatično društvo je gotovo ustreglo s tem občinstvu, da je dalo prolog natisniti. Dobiva se v prejšnji čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice; cena 10 kr.

— (Dolenjska železnica.) Proga Grosuplje-Straža začela se bode še to jesen zidati in sicer bodo ta četrtak započeli slovesno prvo lopato v Bršlino pri Novem mestu.

— (Stari srebrni denar.) Opozarjamo občinstvo na naredbo c. kr. finančnega ministerstva z dne 8. avgusta 1892 št. 4431 F. M., objavljeno v št. 124. drž. zak., s katero se je določilo, da se pri javnih uradih vzprejema in menja tuzemski srebrni denar konvencijske veljave samo do dne 31. decembra 1892. l. Po preteku tega roka moči bode takšen srebrni denar zamenjati le še pri zasebnih menjalcih in to k večjemu za dvetretjinsko vrednost.

— (Mejnarodna kolesarska dirka.) Včerajšnja naša notico o prvi mejnarodni kolesarski dirki z Dunaja do Trsta moči nam je še z nekatereimi podrobnostimi popolniti. Z Dunaja odpeljalo se je vsega vkupe 15 dirkačev, od teh jih je do 1/25. ure popoldne prišlo 11 v Ljubljano, od teh pa so do 1/26. ure prišli v Trst tisti dirkači, katere smo včeraj navedli. Dirkač Wokurka je bil distanciran, a je vendar dirkal. — V Trstu priredili so dirkačem včeraj zvečer slovesen komers, pri kateri priliki so bila razdeljena darila.

— (Občinska volitev) V občini Sreduja vas v političnem okraji Radovljiskem voljen je bil županom posestnik Ivan Žvan iz Srednje vasi.

— (Premovanje konj v št. Jarneji.) Darila so se prisodila nastopnim posestnikom: Za kobile z žrebeti: Ign. Wutscher iz Dolje Brezovice 35 gld., Anton Pečnik iz Gradišča 20 gld., Gabrijela Jombart iz Klingenfelsa, Ant. Majzelj iz št. Jarneja in Ant. Barbarič iz Čadraža po 15 gld., Anton Keržišnik iz Mokronoga in Jož. Perjatelj iz Rakovnika vsak srebrno svetinjo. Za mlade breje kobile: Anton Straus iz Kostanjevice 25 gld. Jož. Globevnik iz Škocijana 20 gld., Jan. Rabuš iz Kostanjevice 15 gld., Jan. Vrtačič iz Pristave in Jan. Strojnik iz Ostroga vsak srebrno svetinjo. Za jedno- in dveletne žrebice: Mat. Hosta iz Zmalčje vasi 15 gld., Jan. Vertačič iz Pristave, Mart. Repšelj iz št. Jakoba in Fr. Martinič iz Drame po 10 gld. Ant. Majzelj iz št. Jarneja, Jan. Strojnik iz Ostroga in Mat. Kirin iz Podloga vsak srebrno svetinjo.

— (Roparski umor.) Minoli teden umoril in oropal je neznan zločinec pri Gradci ondi službočega ključavničarja Franca Papeža, starega 44 let, rodom iz Žužemberka. Mrtvo truplo položil

je zlikovec na železniški tir, da bi se mislilo, da je Papež ponesrečil. Sodišče preiskuje stvar jako skrbno, a doslej še ni prišlo morilcu na sled.

— (Razpisane službe.) Razpisano je mesto primarija na deželni bolnici v Ljubljani z letno plačo 800 gl., službeno doklado 120 gld. Primerno opremljene prošnje je do dne 20. oktobra uložiti pri deželnem odboru v Ljubljani. Pri c. kr. okrajnem sodišči v Idriji izprazneno je mesto sodnega pristava z dohodki IX. čin. razreda. Prošnje za to, eventualno za drugo mesto sodnega pristava, je poslati do dne 4. oktobra predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani. — V Vetrinjah pri Celovci in na Muti v gornji Ziljski dolini razpisani sta službi okrajnih zdravnikov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 27. septembra. V imenu Mladého predložil v današnji seji deželnega zbora Julij Gregor načrt adresi, o katerem se je ukrenilo po poslovníku. Načrt odklanja ustava kot temelj javnopravnemu življenju, zahteva obnovljenja državnega prava, toži o postopanju Nemcev in vlade, zavrača punktacije ter tirja samoupravo in samostojno zakonodavstvo za Češko. Staročehi predložili zakonski načrt o jezikovni ravnopravnosti pri javnih uradih na Češkem.

Berolin 27. septembra. Listi naznanjajo, da je avstrijski cesar naprošen za botra novorojeni princezinji.

Marzija 27. septembra. Delavski kongres volil Liebknechta predsednikom. Ko je zavzel Liebknecht svoje mesto, bil je burno pozdravljen. Izjavil je, da smatra govorico, da je iztiran, za neosnovano, ker bi bila sicer nemška vlada bolj republikanska, nego vlada francoske republike. Ko je prišlo Alzaško vprašanje v razgovor, rekel je Liebknecht, da ga ne bo rešila vojska, ampak zmaga socijalizma na Francoskem in na Nemškem.

Razne vesti.

* (Redek slučaj.) V Oldenburgu leži v ondtoni bolnici neki krošnjař Kasinovič iz Češke. Komaj je mož legel v gostilni v posteljo, je že zaspal in zdaj spi že trdo pet dnij, ne da bi se prebudil. Celo tedaj, ko so ga iz gostilne nesli v bolnico, ni niti z očesom trenil. Zdravniki se zelo zanimajo za ta gotovo redki slučaj.

* (O vulkanu Popokatepetlu.) Iz Mehike se javlja, da so ameriški kapitalisti sestavili društvo, da kupijo v državi Puebli ležeči vulkan Popokatepetel. To društvo dalo bode napraviti železnico do kratera ter iz njega dobivalo žveplo. Sedanjí lastnik vulkana, general Sanchez Ochoa, se s tem ni baval, čeprav je v krateru sila mnogo izvrstnega žvepla.

* (Žrtev igrohlepja.) Mlada, lepa Američanka, Miss Jane Armstrong, prišla je v Monako in poskusila svojo srečo na zeleni mizi. Prvi dan stavila je samo na št. 24 in dobila 100.000 frankov. Drugi dan je to svoto zopet izgubila in vrh tega še 200.000 dolarjev. Navzlic temu ni hotela odnehati od igranja, a sreča ji ni bila več naklonjena. Izgubila je vse svoje imetje. Vrnivši se v Nico ustrelila se je mlada dama z revolverjem v srce, tako da je obležala mrtva na lici mesta.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Razglas.** Pri c. in kr. intendanciji 3 voja v Gradci zagotovi se ločeno vsako za se: a.) preskrbovanje hrane za vojaški bolnici v Gorici in Celovci, b.) dobava zdravniških potrebščin I. vrste za vojaško bolnico v Gorici in sicer za čas od 1. januarja 1893 do konca decembra 1893, eventualno pri zelo ugodnih ponudbah tudi na 3 leta. V ta namen vrši se dne 13. oktobra 1892 pri c. in kr. intendanciji 3. voja v Gradci ponudbena obravnava in sicer posebej za preskrbovanje bolniške hrane in posebej za dobavo zdravniških potrebščin. Pismene ponudbe doiti imajo ločene po navedenih kategorijah najkasneje do 11. ure dopoludne zgoraj označenega obravnavnega dne pri c. in kr. intendanciji 3. voja v Gradci. Razglas glede te dobave leži vsakemu na ogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— **Razstavi.** Vsled naznanila c. in kr. glavnega konzulata v Petrogradu, došlega po c. kr. trgovinskem ministerstvu tukajšnji trgovski in obrtniški zbornici, napravi carska ruska svobodna ekonomiška družba v začetku l. 1893. v Petrogradu mejnarodno razstavo strojev za čiščenje, zbiranje in sušenje semenov, nadalje priprav in orodja, v namen, da se ruski kmet seznaní z najnovejšimi napredki in spopolnitvami na tem polji. Dan otvoritve se ni še dočel in se bode naznanil o svojem času vsakemu, ki se je oglasil za udeležbo pri razstavi. Oglasila pošiljati je pod naslovom: „Carska svo-

hodna ekonomiška družba v Petrogradu na voglu Sabalkanskijevega razgleda št. 2. — Vsled naznanih c. in kr. konzulata v Nizzi, došlega tukajšnji trgovski in obrtniški zbornici po vis. c. kr. trgovinskem ministerstvu. vrši se januarija, februarja in marca meseca l. 1893 v Monaco mejnarodna razstava za industrijo, trgovino, umetnijo, poljedelstvo in vrtnarstvo. Na razstavi zastopano bo tudi šolstvo.

Zahvala.

Prostovoljna požarna bramba Viško Glinška si šteje v prijetno dolžnost, zahvaliti se tem potem bratskim društvom prostovoljni požarni brambi Ljubljanski in Šišenski in požarni brambi tobačne tovarne, katera so se udeležila slavnosti 20letnice obstanka našega društva, ki se je obhajala dne 18. t. m. Zlasti se ahvaljuje Viški župan stotniku Ljubljanske požarne brambe g. Doberletu.

Vič-Glince, dne 27. septembra 1892.

Odbor požarne brambe Viško-Glinške.

Zahvala.

Odbor „Slovenske Matice“ daroval je učiteljski knjižnici za Ptujski okraj ne malo znanstvenih in drugih poučljivih knjig, za kar mu izrekuje podpisaneec tem potem najiskrenejšo zahvalo.

V Ptuj, dne 24. septembra 1892.

Za knjižnični odsek:

Fran Zopf, učitelj v Ptujski okolici.

Ptujci:

26. septembra.

Pri **Matti**: Stöger, Goldstein, Karry, Klein, Fimzl, Avarone, Schwaz, Vajda z Dunaja. — Sornig iz Trsta. — Pfeifer s Krškega. — Wogrinz iz Brežic. — Suhrlund iz Beljaka. — Kanitz iz Budimpešte. — Winterhalter iz Maribora. — Ling iz Linca.

Pri **Stonu**: Walter, Hopp, Nöel, Hübner z Dunaja. — Valich, Wallovich iz Gradca. — Lakenbach iz Velike Kaniže. — Verli iz Čirknice. — Jekovec iz Zagreba. — Culeman iz Trsta. — Dr. Srebre iz Brna. — Dolar iz Kranja.

Umri so v Ljubljani:

23. septembra: Franc Jerina, posestnikov sin, 11 mesecev, Cesta v mestni log št. 16, dysenterie.

24. septembra: Viktor Rabič, ključarjev sin, 19 dni, Opekarske ulice št. 33, katar v črevih. — Marija Verhove, uradnikova vdova, 72 let, Rimska cesta št. 1, otrpnenja možgan. — Ferdinand Lap, črevljarjev sin, 4 mesece, Stari trg št. 12, božjast. — Anton Pečnik, mizar, 29 let, sv. Petra cesta št. 37, jetika.

25. septembra: Franc Ham, poštnega sluga sin, 7 mesecev, sv. Petra nasip št. 65, božjast.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. sept.	7. zjutraj	738.9 mm.	14.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.0 mm.	22.8° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	738.8 mm.	16.4° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 17.9°, za 4.0° nad norm. slom.

Loterijske srečke 24. septembra.
Na Dunaji: 36, 69, 48, 50, 56.
V Gradci: 60, 77, 26, 76, 73.

Dunajska borza

dne 27. septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.55	96.60
Srebrna renta	96.25	96.35
Zlata renta	115.70	115.60
5% marcna renta	100.40	100.35
Akcije narodne banke	992.—	990.—
Kreditne akcije	312.—	312.50
London	119.65	119.65
Srebro	—	—
Napol.	9.50 1/4	9.51
C. kr. cekini	5.67	5.68
Nemške marke	58.75	58.72 1/2

Naznanjava vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je najina preljubljena hčerica

Zmagoslava

danes popoldne v Gospodu zaspala.

V Mokronogu, dne 25. septembra 1892.

(1076)

Viktor in Amalija Rosina.

MAGGIJEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri Jan. E. Wutscher-ja nasledniku, Vikt. Schiffer-ju. (785—19)

Zahvala in opravičenje.

Zahvaljuje se p. n. gostom najtopleje za mnogobrojni obisk povodom otvoritve restavracije „Tauscherjev dvor“, prosim zamere, da ni bila postrežba takšna, kakršna bi morala biti. Vsled nastale plohe niso došli vsi najeti posli, drugi pa so bili pri pospravljanju namizne oprave tako premočeni, da niso mogli dalje streči. Stalno službujoči posli pa niso zamogli ustreči vsem gostom, katerih je bilo do 400. Prosim tudi, naj se vzame na znanje, da so bile pred ploho razobešene ečinoma narodne trobojnice, neroden sluga snel jih je, hoteč varovati zastave dežja, a vsled obilega dela ni bilo moči razobesiti jih znova.

Prosim, da se mi zaradi tega ne skрати zaupanje in da bi me p. n. občinstvo tudi v naprej počastilo mnogobrojnimi svojimi obiski, a jaz se bodem vsikdar trudil, da z dobrimi jedili in pijačami in s pazljivo postrežbo vsestranski ustrežem.

Z velespoštovanjem

Mihael Voje.

(1078)

Trgovski pomočnik

zmožen slovenskega jezika, vzprejme se takoj v večjo prodajalnico špecerijskega blaga. — Več izve se pod naslovom J. K. 100, poste restante Ljubljana. (1057—3)

Hiša na prodaj

na Igu „pri Merčniku“, pripravna za gostilno, ima 5 sob, klet in kaščo. Poleg hiše je majhna hišica z jedno sobo in s tremi drugimi shrambami, hlev, svinjaki, pōd, ledenica, vodnjak, vrt s sadnim drevjem in kozolec.

Več se izve pri Franu Pavliču na Glincah h. št. 12 pri Ljubljani. (1079—1)

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Risalnice, risalni ogel, risalni čavlički, risalne šine, risala, predloge za ronde pisavo, peresa za ronde pisavo, škrljnatih klinci, škrljne ploščice, pisalne mape, pisalni papir, pisanke, šolske torbe, sepija tinta, jeklena peresa, predloge za pokončno pisavo, peresa za pokončno pisavo, sindetikon, bela kreda za tablo, nožičevke, mape za pisanke, tinte črne in barvaste, tintni gumi, tintni črtniki, črnilec, tintniki, kvadratna črtala, risalniki, risarski bloki, risarski papir, predloge za risanje, orodje za risanje. (1024) IV. (2)

Tinktura zoper kurja očesa.

Najvarnejše in najboljše sredstvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnanci in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5—6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohti izvzame. Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnauja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—9)

K št. 7882 od l. 1892.

AVISO.

Dne 13. oktobra t. l. ob 11. uri dopoldne vršila se bode pri c. in kr. intendanciji 3. voja v Gradci javna pismena ponudbena obravnava radi osiguranja traktersko navadnega hranjenja v c. kr. vojaških bolnišnicah v Gorici in Celovci, potem radi zalaganja z zdravniškimi potrebščinami 1. vrste za vojaško bolnišnico v Gorici.

Natančnejši pogoji za udeležbo pri tej obravnavi se lahko izvedo pri vseh garnizijskih in vojaških bolnišnicah kornega področja, trgovinskih in obrtnih zbornicah v Gradci, Gorici, Ljubnem, Celovci, Ljubljani, Rovinju in v Trstu, mestnih svetovalstvih v Gorici in v Celovci ter slednjič tudi pri imenovani korni intendanciji.

V Gradci, dne 16. septembra 1892.

C. in kr. intendancija 3. voja.

Anton Zagorjan

prodaja

v „Slov. Matice“ hiši, na Kongresnem trgu št. 7 v Ljubljani

učne knjige

ter

vse pisalne in risalne potrebščine.

V zalogi

(997—16)

ima vedno le najboljše in cenò blago.

Mesto posebnega naznanila.

Potrjim srcem javljam vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš iskreno ljubljani oče, ded, praded in tast, blagorodni gospod

Andrej Gregorič

c. kr. sodnijski in mestni zdravnik v pokoji, meščan Ljubljanskega mesta, častni član društva Ljubljanskih strelcev, posestnik zlatega križca za zasluge i. t. d.

danes ob 1/2 2 uri popoldne nagloma mirno v Gospodu zaspal. Pogreb bode v četrtek dne 29. t. m. popoldne ob 4. uri od hiše žalosti na Dunajski cesti št. 3 na pokopališče k sv. Krištofu.

Zadušne maše brale se bodo v večih cerkvah.

V Ljubljani, dne 27. septembra 1892.

Dr. Andrej Gregorič, ravnatelj bolnišnice; Dr. Vinko Gregorič, prakt. zdravnik, sinova. — Henriette Br. Rohn, hči. — Ana Gregorič porojena Pogačnik, Fani Gregorič porojena Lenarčič, sinahe. — Robert Br. Rohn, zet. — (1081—1) vsi unuki in prauniki.

Ugodna prilika

se ponuja, da je moči dobiti za polovico vrednosti, samo 4000 gld. novo zidano hišo z jednim nadstropjem, ki je še sedem let davka prosta, z gospodarskim poslopjem, apnenico, gostilniško obrtnijo, pečnico in žično železnico (Drathseilbahn) za odpravljanje raznih materialij neposredno do kolodvora, v kraji, kjer se nahaja 6000—8000 delavcev. Hiša je posebno priporočljiva za vapnarstvo in za pekarijo; 2000 gld. lahko ostane na hiši.

Več se izve pri lastniku A. Putrichu v Ljubljani. (1071—2)